

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 36/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., bytom Poprad, ktorou namietal porušenie základného práva upraveného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konaním Okresného súdu v Banskej Bystrici vedeným pod sp. zn. 10 C 260/94, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2002 doručená ústavná sťažnosť J. Š., bytom Poprad, (ďalej len „navrhovateľ“), v ktorej uviedol, že 15. novembra 1994 podal žalobu o náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom, ktorá bola 10. augusta 1995 zamietnutá. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby podal odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Vzhľadom na to, že konanie prebiehalo s prietiahmi, navrhovateľ podal 29. apríla 1999 sťažnosť predsedníčke okresného súdu, na ktorú nedostal odpoveď. Ďalšiu sťažnosť podal 7. augusta 1999 Ministerstvu

spravodlivosti Slovenskej republiky. Následne dostal odpoveď od predsedníčky okresného súdu, z ktorej vyplývalo, že jeho sťažnosť je odôvodnená, ale nedostatočný počet pojednávacích miestností je príčinou prieťahov v konaní. Okresný súd vo veci rozhodol až 6. apríla 2000, avšak navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Krajský súd na základe odvolania vrátil vec na doriešenie okresnému súdu, ktorý znovu vo veci konal až na základe ústnych sťažností navrhovateľa a vytýčil pojednávanie na 23. november 2001. Vojenské stavby, š. p., Bratislava ako žalovaný podali námietku zaujatosti voči predsedovi senátu a doteraz vo veci nie je rozhodnuté.

Ústavný súd navrhovateľa listom z 5. februára 2002 vyzval na doplnenie sťažnosti. Vo výzve bol upozornený na povinné právne zastúpenie advokátom alebo komerčným právnikom v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Taktiež bol upozornený, že ústavný súd môže jeho návrh odmietnuť, ak nedoplní svoj návrh v zmysle výzvy ústavného súdu (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Navrhovateľ prevzal výzvu 13. februára 2002 a v stanovenej lehote, t. j. do 15 dní od jej doručenia, neodstránil nedostatky návrhu.

Keďže navrhovateľ na základe výzvy nedoplnil podanie, ústavný súd jeho sťažnosť podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2002